

A Pécsi Ítéltábla a dr. Vittayné dr. Panta Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Sólymos Sára ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen polgármesteri tisztség megszüntetése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2012. szeptember 19. napján kelt 14.P.21.148/2011/64. számú ítélete ellen az alperes által 68. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperest, aki 2002. és 2010. között V polgármestere volt, a 2010. október 3. napján tartott helyhatósági választások első fordulójában nem választották polgármesterré. A Területi Választási Iroda azonban a választás eredményét 2010. október 7-én megsemmisítette, a Területi Választási Bizottságnak a választási eredményt megsemmisítő határozatát a B Bíróság helybenhagyta. A 2010. október 30. napjára kiírt második fordulóban az alperest ismét polgármesterré választották.

Még ezt megelőzően a képviselő-testület alakuló ülésének összehívására a jegyző az alpolgármestert kérte fel, aki 2010. október 13. napján kelt meghívóval 2010. október 14-re hívta össze az alakuló ülést. Ezen az ülésen az ülés levezetőjének személyét illetően vita támadt, így másnap folytatólagos alakuló ülést tartottak, amelyet a korelnök vezetett le. A héttagú képviselő-testületbe kettő kivételével új képviselők kerültek.

Az O Alapítvány pályázat alapján támogatásban részesült „...” elnevezésű projektjével, melynek megvalósítása érdekében konzorciumi együttműködési megállapodás került aláírásra 2010. december 14-én. A konzorcium tagjai az O

Alapítvány, a V Önkormányzat és a felperesi önkormányzat voltak. A megállapodás rögzítette az aláíró képviselők kijelentését, hogy testületi szerveik részéről a megállapodás megkötéséhez szükséges felhatalmazásokkal rendelkeznek. Az alperes ugyanezen a napon a támogatási szerződés aláírására meghatalmazást adott az alapítvány részéről eljáró - vele közeli hozzátartozói viszonyban álló - elnöknek, mely kiterjedt arra, hogy az önkormányzat helyett és nevében az alapítvány elnöke a támogatási szerződést aláírja. A konzorciumi együttműködési megállapodás aláírásakor nem volt olyan képviselő-testületi határozat, amely az alperest a szerződés aláírására feljogosította volna. A képviselő-testületi tagok a 2010. december 15-én tartott ülésen szereztek tudomást a pályázatról, illetve arról, hogy az alperes az együttműködési megállapodást az előző napon aláírta. A testület 132/2010. (XII.15.) számú határozatával elvetette azt a határozati javaslatot, hogy az alapítvány által elnyert összegből az önkormányzatnál három fő foglalkoztatására kerüljön sor. A képviselő-testület 2010. december 21-én tartott nyilvános ülésen a 148/2010. számú határozatában úgy döntött, hogy a konzorciumi megállapodást nem támogatják, azt nem fogadják el.

Az alperes azon határozati javaslatára, hogy a képviselő-testület fogadja el a megállapodást és januári ülésén térjen vissza a tagság kérdésére, a jelenlévő öt főből két fő szavazott igennel. Az alperes ezen szavazás közben az ülés levezetésének befejezése nélkül eltávozott a teremből. Az alperes 2010. december 23-án kelt meghívóval kezdeményezte a képviselő-testület összehívását 2011. január 4. napjára. Ezen a képviselő-testületi ülésen azonban határozat nem született, az alperes az ülést határozathozatal nélkül berekesztette.

Az alperes által adott meghatalmazás alapján az alapítvány elnöke 2011. február 4-én a támogatási szerződést a N Ügynökséggel a felperesi önkormányzat nevében is aláírta. Végül az alperes a 2011. március 8-án kelt nyilatkozat megnevezésű okiratban rögzítette, hogy az önkormányzat a 148/2010. (XII.21.) számú képviselő-testületi határozat értelmében kilép a konzorciumból. Az önkormányzat a bankszámlájára utalt támogatási előleget visszautalta, a pályázattal kapcsolatban egyéb fizetési kötelezettsége nem keletkezett.

A 2011. február 1. napján tartott rendkívüli képviselő-testületi ülésen napirendi pontként szerepelt a döntéshozatal abban a kérdésben, hogy a V Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatójának, V.Zs-nak a szerződése meghosszabbításra kerüljön-e. A képviselő-testület döntése alapján az ügyvezetőt kötetlen beszélgetés keretében hallgatták meg. A Pénzügyi-Ügyrendi Bizottság 2011. február 15-én kelt határozati javaslatában nem javasolta az ügyvezető igazgatói állás betöltésére pályázat kiírását. Az alperes 2011. február 19-én kelt meghívóval február 24-re nyilvános képviselő-testületi ülést hívott össze, amelyben 5. napirendi pontként a Pénzügyi-Ügyrendi Bizottság javaslatainak megtárgyalása szerepelt. Az összehívott testületi ülést az alperes nem nyitotta meg, nem vezette le, azon jegyzőkönyv nem készült. Az alperes 2011. február 28-án kelt levelében tájékoztatta a kft. ügyvezetőjét, hogy munkaviszonya február 28. napján lejár, a tájékoztatást azonban csak március 2. napján sikerült kézbesíteni az ügyvezető részére, így munkaszerződése határozatlan idejűvé vált. A képviselő-testület 2011. március 22-én kelt zárt ülésen

meghozott határozatával az ügyvezető munkaviszonyának rendes felmondással történő megszüntetéséről döntött. Az alperes a következő napon a képviselő-testületnek címzett levelében tájékoztatta a képviselő-testületet arról, hogy a határozatot az Önkormányzati törvény értelmében felfüggeszti.

A képviselő-testület 2011. április 5-én kelt határozatával az ügyvezető munkaviszonyát megszüntette, április 6-tól a munkavégzés alól felmentette és felszólította, hogy az iratokat adja át az új ügyvezetőnek. A P Bíróság V.Zs. javára kártérítés megfizetésére kötelezte az önkormányzati tulajdonú V Nonprofit Kft-t.

A képviselő-testület öt tagja 2011. február 20-án sürgősségi indítványt nyújtott be annak érdekében, hogy a képviselő-testület a 2011. február 24-re összehívott testületi ülésen vegye napirendre azt is, hogy a képviselő-testület M.K. igazságügyi könyvszakértőt és könyvvizsgálót kívánja megbízni az önkormányzat 2010. évi gazdálkodásának átvilágításával, mely alapján kiderülne, hogy mely okok vezettek az önkormányzat rossz pénzügyi helyzetének kialakulásához.

A fentebb már említettek szerint azonban a február 24-i ülést az alperes nem nyitotta meg és nem vezette le, jegyzőkönyv sem készült az ülésről.

Az alperes 2011. március 9. napján előterjesztést tett az önkormányzat 2010. évi gazdálkodásának felülvizsgálatára. Leírta, hogy 2011. március 3. napján megbízást adott dr. G.J.-nak a vizsgálat elvégzésére. A 2011. március 10-i képviselő-testületi ülésen úgy nyilatkozott, hogy az általa megbízott dr. G.J. díjazását a saját költségtérítéséből kívánja fizetni.

A képviselő-testület a 21/2011. (III.10.) számú határozatával nem hagyta jóvá dr. G.J. könyvvizsgáló megbízását, arra hivatkozva, hogy az önkormányzati rendelet tiltja bármilyen szerződés, megbízás megkötését a képviselő-testület előzetes hozzájárulása nélkül.

A 2011. március 22. napján megtartott zárt képviselő-testületi ülésen az alperes az ülést berekesztette, az ülésteremből eltávozott. Ezt követően hozta meg a képviselő-testület 45/2011. (III.22.) számú határozatát, melyben az önkormányzat jegyzőjének köztisztviselői jogviszonyát azonnali hatállyal indokolás nélkül megszüntette. Az alperes 2011. március 23-án kelt levelében tájékoztatta a képviselő-testületet, hogy a 45/2011., 46/2011. és 47/2011. (III.22.) számú képviselő-testületi határozatokat felfüggesztette. Tájékoztatta a testületet arról, hogy az adósságrendezési eljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztett elő a B Bíróságon.

A levelek megírásának időpontjában a felperesi önkormányzatnak több milliós nagyságrendben volt 60 napon túli lejárt és ki nem fizetett tartozása. A 2011. április 5-i képviselő-testületi ülésen az alperes arról tájékoztatta a testületet, hogy az adósságrendezési eljárást mégsem kívánja megindítani. Az adósságrendezési eljárás megindítása iránti kérelmet végül az alpolgármester nyújtotta be 2011. július 14-én, amely a hiánypótlási kötelezettség elmulasztása miatt elutasításra került.

Az alperes 2011. május 19. napjára zárt képviselő-testületi ülést hívott össze. Május 18-án két képviselő sürgősségi indítványt terjesztett elő, amelyben M.K. könyvvizsgáló által készített anyag ismeretében fegyelmi eljárás lefolytatását

indítványozták a polgármester és a jegyző ellen. A 2011. május 19-i zárt képviselő-testületi ülésen az alperes ismertette álláspontját, mely szerint nem tartotta megalapozottnak a jelentés megtárgyalását és a fegyelmi eljárások megindítását. Ezt követően az ülést bezárta azzal, hogy 15 napon belüli időpontra össze fogja hívni. Az ezt követően öt képviselő részvételével megtartott zárt ülésen született 92/2011. (V.19.) számú határozattal a képviselő-testület az alperes elleni fegyelmi eljárás megindításáról és az alperes polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyának a fegyelmi eljárás lezártaig történő felfüggesztéséről határozott.

A B Bíróság 2011. június 21. napján kelt 7.Kpk.50.247/2011/6. számú végzésével a foglalkoztatási jogviszony felfüggesztését fenntartotta.

Az alperes a képviselő-testületnek címzett, 2011. május 20-án kelt levelében jelezte, hogy a távozását követően megtartott ülés és a meghozott határozatok jogszabályellenesek, amennyiben mégis törvényesek lennének, azokat azonnali hatállyal felfüggeszti.

A képviselő-testület a 2011. szeptember 20. napján tartott nyilvános ülésén minősített többséggel hozott 196/2011. (IX.20.) számú határozatával döntött az alperes elleni kereset benyújtásáról, majd a per folyamatban léte alatt a 148/2012. (VI.28.) számú határozatában foglaltak szerint keresetét kiterjesztette. A felperes keresetében a fenti határozatokban foglalt jogszabálysértésekre hivatkozva kérte, hogy a bíróság az alperes polgármesteri tisztségét szüntesse meg. Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozottnak találta és az alperes polgármesteri tisztségét megszüntette az 1990. évi LXV. törvény 33/C.§-a alapján. A törvényszék bizonyítatlannak találta azt a felperesi hivatkozást, hogy az alperes a 2011. január 5-én kelt testületi ülés összehívására irányuló indítványra a képviselő-testületi ülést nem hívta össze, e tekintetben alperesi mulasztást nem állapított meg. Nem állapította meg tényként azt sem, hogy az alperes és dr. G.J. között megbízási szerződés létrejött-e, ha igen, milyen tartalommal - törvénysértés tehát e vonatkozásban sem volt megállapítható. A további - az előbbieken részletesen ismertetett - tényállási pontokban azonban megállapította, hogy az alperes sorozatosan jogszabályt sértett, illetve mulasztott, amely a polgármesteri tisztség megszüntetését indokoltá teszi. Rámutatott, hogy az alperes és a képviselő-testület tagjai közötti kapcsolat fokozatosan megromlott, ami gyakori konfliktushelyzetet eredményezett és ez 2011. tavaszára odáig jutott, hogy a képviselő-testület és az alperes együttműködése gyakorlatilag ellehetetlenült. Az alperes által elkövetett törvénysértések, illetve mulasztások a helyi közügyek zökkenőmentes intézésének gátat vetettek, ami nem szolgálta a közösség, a választó polgárok érdekét.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, az elsőfokú határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi következtetést vont le, az állítólagosan elkövetett törvénysértéseket nem a való helyzetnek megfelelően

értékelte. Felhozta, hogy a képviselő-testület kifejezetten ellenségesen viselkedett vele szemben, akadályozták a munkáját, kifogásolták és megbénították a tevékenységét, a bíróságnak a „másik oldal” magatartását is vizsgálni kellett volna. Sételmezte, hogy az elsőfokú bíróság olyan jogsétéseket is az alperes terhére rött, amit nem ő követett el, a törvények betartatása ugyanis a jegyző feladata, a kialakult helyzetért a jegyző és a képviselő-testület felelősségét is meg kell állapítani.

Hivatkozott arra, hogy az alakuló ülés összehívásával kapcsolatosan nem követett el semmiféle jogsétést. Az O Alapítvánnyal való együttműködés pedig a felperes számára előnyökkel járt volna, az előző képviselő-testület hozzájárult a konzorciumi tagsághoz, egyébként pedig a megállapodás aláírásából a felperesnek nem keletkezett kára.

Állította, hogy a V Nonprofit Kft. ügyvezetőjét időben értesítette a határozott idejű munkaviszony megszűnéséről. A február 24-i testületi ülésen szerepelt az ügy megtárgyalása, akkor viszont olyan légkör volt, amelyben dolgozni nem lehetett.

Az adósságrendezési eljárás megindítását illetően nem írt valótlán tartalmú levelet, mert a csődhelyzet fennállt, az eljárást végül is az önkormányzat érdekében nem indította meg.

Felhozta, hogy a 2011. március 22-i ülésen jelen volt, azt a 6. pontig vezette, akkor az ülést berekesztette, mert a jegyzői jogviszony megszüntetése jogellenes volt, ezt követően a teremből távozott.

Elismerte, hogy a 2011. május 19-i zárt ülés vezetése során szabálytalanság történt.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyes jogi következtetést vont le, érdemi döntése is helytálló, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése és a Pp.254.§ (3) bekezdése alapján helytálló indokaira figyelemmel hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben az alábbiakra utal a másodfokú bíróság:

Alaptalanul sérelmezte az alperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően követte a polgármesteri tisztség megszüntetése iránti per egyes kérdéseiről szóló 5/2010. (XI.15.) Közigazgatási Jogegységi Határozat útmutatását. A jogegységi határozat IV. pontja értelmében, a polgármesteri tisztség megszüntetéséről hozott döntésnél a bíróságnak mérlegelnie kell, hogy kisebb súlyú, jelentéktelen és a demokratikus önkormányzati típusú helyi hatalomgyakorlást nem veszélyeztető törvénysértések, mulasztások állapíthatóak-e meg vagy a polgármester sorozatos törvénysértő tevékenységével, illetve mulasztásával okozott-e az önkormányzatnak súlyos vagyoni vagy egyéb hátrányt.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 33/C.§-a szerint a polgármester sorozatos törvénysértő tevékenysége, mulasztása miatt indítható kereset a polgármester tisztségének megszüntetése érdekében. Az Ötv. nem kíván meg további tényállási többletelemet, így vagyoni hátránykozást sem, széleskörű mérlegelési jogot adva a bíróság számára a kereset elbírálása során. A bíróságnak

a perben az elsődleges tényállási elemként megjelölt törvénysértéseket és mulasztásokat kell vizsgálnia, a felperesnek ezeket kell állítania és bizonyítania, a jogsértések és mulasztások súlyának értékelése csak ezt követően lehetséges. Mindenképpen súlyosnak minősül és az önkormányzati rendszer működésére hátrányos a más tisztségviselők és önkormányzati szervek, intézmények hatáskörének elvonása vagy gyakorlásuk akadályozása. A bíróság mérlegelésében azonban kiemelt szerepet játszik e cselekmények sorozatos jellege.

A polgármesteri tisztség megszüntetése iránti kereset elbírálása során szükségessé váló mérlegelésre jól követhető iránymutatást tartalmaz a Legfelsőbb Bíróság BH2010.312. számú határozata. E szerint az ítélezési gyakorlat abban az esetben lát lehetőséget a polgármesteri tisztség megszüntetésére, ha a keresetben kifogásolt és a perben bizonyított magatartás olyan súlyos, de nem feltétlenül csak anyagi jellegű hátrányt okoz a településnek vagy az önkormányzatnak, amely alkalmas a megválasztáskor a polgármesterbe vetett közbizalom megingatására és ellensúlyozza azt a tényt, hogy a polgármester a választópolgárok akaratából és alkotmányos joggyakorlás során került tisztségébe. Ilyen súlyúnak tekintendő az, ha a polgármester a testület határozataival sorozatosan szembehelyezkedve, jogszabályban körülhatárolt hatáskör hiányában vagy hatáskörét bizonyítottan túllépve végzi tevékenységét.

A képviselő-testület és a polgármester közötti együttműködés nem jelenti azt, hogy a képviselő-testületet a polgármesterrel azonos felelősség terhelné a polgármesteri mulasztásokkal kapcsolatban. A Legfelsőbb Bíróság a képviselő-testület és a polgármester közötti viszonyt irányítási jogviszonyként ítéli meg: a képviselő-testület, mint irányító és a polgármester, mint irányított (mint a testület szerve) közötti viszonyként fogja fel.

A perbeli esetben az alperes irányítói szerepet igyekezett gyakorolni - feltételezhetően a korábbi két ciklusban ez sikeresen működött is -, azonban a vizsgált időszakban (harmadik ciklus) a képviselő-testület összetételében változás történt. Az alperes az irányítási szerep biztosítása érdekében minden jogszabályi alapot nélkülöző eszközöket is igénybe vett, így került sor arra, hogy a képviselő-testületi határozatokat több alkalommal felfüggesztette. Az irányított szerep el nem fogadását mutatta az is, hogy az alperes több alkalommal megszegte az ülésvezetési kötelezettségét: 2010. december 21-én szavazás közben távozott az ülésről, 2011. január 4-én az ülést határozathozatal nélkül berekesztette, a február 24-re összehívott képviselő-testületi ülést nem nyitotta meg és nem vezette le, a május 19-i zárt képviselő-testületi ülésen pedig a képviselők által indítványozott napirend megtárgyalása nélkül zárta be a testületi ülést.

A perbeli jogvitában eljáró bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes elkövette-e a felperes által állított törvénysértéseket és mulasztásokat, ezek sorozatosnak tekinthetők-e, illetve a mulasztással az önkormányzatnak súlyos vagyoni vagy egyéb hátránya keletkezett-e. Kétségtelen, hogy a képviselő-testületi támogatás és a szakmailag felkészült jegyzői munka a polgármester feladatainak ellátását nagyban segítheti, azonban a polgármesternek ennek hiányában is a jogszabályoknak megfelelően kell feladatait ellátnia a belévetett közbizalom fenntartása érdekében.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben írt és a fellebbezésben is követett sorrend szerint haladva az alábbiakra utal:

A képviselő-testület alakuló ülését illetően az elsőfokú bíróság nem az ülés levezetésének elmulasztását, hanem azt róta fel az alperesnek, hogy elmulasztotta az ülésösszehívási feladatát. Az első forduló választási eredményének megsemmisítését követően ugyanis az alperes változatlanul betöltötte a polgármesteri tisztséget, így mulasztást követett el, amikor az alakuló ülést nem hívta össze. Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor ezt a mulasztást csekélyebb súlyúnak ítélte meg.

Az O Alapítvánnyal kapcsolatos konzorciumi megállapodást illetően az alperes fellebbezéséhez csatolta a 2009. július 24. napján létrejött együttműködési megállapodást. Ez olyan új bizonyítéknak tekinthető, amely a Pp.235.§ (1) bekezdésében írt eljárásjogi korlátra figyelemmel a másodfokú eljárásban nem hozható fel. Az alperes e körben előadott hivatkozásának azonban azért sincs ügydöntő jelentősége, mert az elsőfokú bíróság tényként állapította meg ítéletében dr. V.Sz. tanúvallomása alapján, hogy a pályázattal kapcsolatban az alperes egy előzetes megállapodást írt alá az alapítvánnyal. A becsatolt megállapodás egyébként sem igazolja, hogy az alperes képviselő-testületi felhatalmazással írta alá a konzorciumi megállapodást vagy a csatolt előzetes megállapodást. Az alperes az együttműködési megállapodás aláírásakor (11.4.) úgy nyilatkozott, hogy a megállapodás megkötéséhez szükséges felhatalmazással rendelkezik, a rendelkezésre álló adatok szerint azonban ilyen felhatalmazása nem volt.

Az alperes fellebbezéséhez csatolta a V Nonprofit Kft. ügyvezetőjének 2011. február 16. napján írt levelét, amelyben felhívta az ügyvezető figyelmét, hogy határozott idejű munkaviszonya 2011. február 28. napján lejár.

A csatolt új bizonyíték a Pp.235.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban nem vehető figyelembe, azonban annak értékelése esetén sem bizonyítaná az alperes állítását, a per egyéb adatainak ugyanis ellentmond. V.Zs. tanúvallomása során előadta, hogy csak 2011. március 2. napján kapott tájékoztató levelet, és ezt erősítette meg K-né V.A. tanúvallomása is, mely szerint 2011. február 28. előtt nem küldött levelet az alperes V.Zs.-nak.

Az adósságrendezési eljárás megindítását tartalmazó levél kapcsán az elsőfokú bíróság nem azt róta fel az alperesnek, hogy képviselő-testületi felhatalmazás nélkül indította volna meg az eljárást és azt sem, hogy valótlanul hivatkozott az eljárás megindítására, hanem arra mutatott rá, hogy bár törvényi kötelessége volt az alperesnek a képviselő-testület tájékoztatása és összehívása, azonban ezt a kötelezettségét nem teljesítette.

A 2011. május 19. napján tartott képviselő-testületi ülés kapcsán az alperes maga is elismerte, hogy ülésvezetési kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság ezt - figyelemmel arra, hogy az ülésvezetés tekintetében már korábban is történt jogszabálysértés az alperes részéről - helyesen értékelte úgy, hogy az alperes megakadályozta a képviselő-testület munkáját, amely önmagában is súlyos jogszabályszegésnek tekinthető. Azáltal, hogy az alperes az indítványozott napirend megtárgyalása nélkül bezárta a testületi ülést, ugyancsak az tűnik ki, hogy a képviselő-testület irányító szerepét és saját irányított helyzetét nem fogadta el.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy a harmadik ciklusban polgármesteri tisztséget betöltő alperestől elvárható lett volna, hogy az önkormányzat működését alapjaiban érintő döntési jogkörök pontos határvonalait ismerje, polgármesteri hatásköréről, jogosítványairól kellő ismerettel rendelkezzen és az önkormányzat zavartalan működését elősegítse.

Az elsőfokú bíróság a kereseti tényállás 12 pontját értékelte, amelyből két pontbeli tényállás bizonyítatlan maradt, további tíz pontbeli tényállás esetén a jogszabálysértés, illetve mulasztás megállapítható volt. Helyesen jutott ezért a törvényszék arra a következtetésre, hogy az általa értékelt törvénysértések, illetve mulasztások együttesen a helyi közügyek zökkenőmentes intézésének gátat vetettek, ami nem szolgálta a választópolgárok érdekét.

A fellebbezés sikertelen volt, ezért az alperes köteles megfizetni a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amelyet a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének *a)* pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapított meg.

P é c s , 2012. december 13.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Velényiné dr. Kócse Judit s.k. előadó bíró,
dr. Berki Csilla s.k. bíró